Nr. 91 Poznań, 14. listopada 1924. VI. Rocznik.

RYNEK DRZEWNY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

WYCHODZI WE WTORKI I PIĄTKI.

PRZEDPŁATA na listopad 1924 r. wynosi w Poznaniu przy odbiorze z ekspedycji 1,80 złoty. Na pocztach (tylko w był. zab. prusk.), 1,90 złoty. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 2,30 złote. Pod opaską zagranicą (oprócz Gdańska): 2,80 złote. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 0,25 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 30 groszy. Zagranicą 40 groszy.

Redakcja, Administracja, Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO“: Poznań, ul. św. Marcin 57. III. piętro. Drukarnia: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telef. 3406. Konta bież.: Konto P. K. O. 206377. Bank Handlowy w Warszawie. Oddział w Poznaniu. Bank Przemysłowców Poznań.

WIADOMOŚCI HANDLOWE.

Nadleśn. Państwowe Cieszewo D. O. L. P. Toruń. licytacja w dniu 25. X. 24 r.

dąb I kl.	za m³	40,21 zł.
„ II „	„	35,68 „
„ szczapy opał.	za mp.	9,00 „
brzoza „ „	„	9,88 „
olsza „ „	„	10,13 „
osika „ „	„	7,00 „
sosna I kl.	za m³	28,22 „
„ II „	„	26,10 „
„ III „	„	20 66 „
„ IV „	„	17,94 „
„ + III „	„	21,37 „
„ szczapy użytk.	za mp.	15,63 „
„ „ opał.	„	9,98 „
„ pieńki	„	3,57 „

Nadleśn. Państwowe Łuckie D. O. L. P. Łuck. sprzedaż drewna w dniu 28. X. 24 r.

sosna średnica 21—30 cm	za m³	6,60 zł.
„ „ 31—40 „	„	11,10—12,00 „
„ „ 41 „ i wyżej	„	15,00—19,65 „
„ szczapy opał.	za mp.	2,00—2,93 „

Leśnictwo rewirowe Dwukoły D. O. L. P. Toruń. licytacja w dniu 30. X. 24 r.

dąb III kl.	za m³	36,01 zł.
„ IV „	„	33,95 „
„ V „	„	26,62 „
„ szczapy opał.	za mp.	10,50—12,37 „
brzoza „ „	„	15.00 „
lipa „ „	„	8,93 „
sosna I kl.	za m³	23,76 „
„ II „	„	22,64 „
„ IV „	„	17,27 „
„ szczapy opał	za mp.	12,25—15,08 „
„ pieńki „	„	6,17— 6,25 „

Nadl. Państw. Owczarnia D. O. L. P. Gdańsk-Toruń. licytacja w dniu 6. XI. 24 r.

dąb V kl.	za m³	23,80 zł.
buk V „	„	18.18 „
osika szczapy opał.	za mp.	6,29 „
sosna II kl.	za m³	24,20 „
sosna III „	za m³	17,20 zł.
„ IV „	„	16,45 „
„ szczapy opał.	za mp	10,03 „
„ wałki „	„	7,13 „

Nadleśn. Państwowe Gidle D. O. L. P. Warszawa. sprzedaż drewna z wolnej ręki w dniu 6. XI. 24 r.

sosna średnica	20 cm.	za m³	10,00 zł.
„ „	21—30 „	„	13,00 „
„ „	31—40 „	„	16,00 „
świerk „	20 „	„	9,00 „
„ „	21—30 „	„	12,00 „
„ „	31—40 „	„	14,00 „

DRZEWO i PRZETWORY.

BIAŁOWIEŻA, 8. 11. Bale sosnowe obrzynane 46,00—47,50 zł., — takież świerkowe 37,50—40,00 zł. Deski sosnowe stolarskie nieobrzynane 43,00—43,50 zł., deski sosnowe ciesielskie 26,00—29,00 zł., świerkowe ciesielskie 21,50—22,50 zł. za 1 m³ loco tartak przy stacji.

ŁUCK, 6. 11. Sprzedaż drzewa opałow. w Nadleśn. państ. Łuck. Szczapowe: grab, dąb, brzoza 6,00, okrąglakowe brzoza 4,00 zł. za 1 mp.

POZNAŃ, 6. 11. Wyniki sprzedaży drzewa w nadl. Państwow. Międzychód przez licytację w dn. 30 ub. Sosn. kloce II kl. 17,76, III kl. 12,72 IV kl. 9,24 za m³. Sosn. (zdrowa) kloce I kl. 27,21, II kl. 24,04, III kl. 19,10, IV kl. 12,99 za m³. Sosn. drągi za szt. I kl. 1,32, II kl. 0,92, III kl. 0,40 zł. Sosn. szczapy 8,91, wałki 6,84, pieńki 4,46 zł. za mp. Sosn. kopalniaki I kl. 3,65, III kl. 0,82, IV kl. 0,53 zł. za mp.

WILNO, 8. 11. Kloce sosnowe średnicy zrównanej: 35—40 cm. 16—17 sh, 28—35 cm. 14 sh, 25—28 cm. 13 sh, 20—25 cm. 12 sh, za kloce świerkowe o 20% niżej; papierówka zeszłoroczna 16 dol. za sążeń m³ franko wagon, tegoroczna 17 dol. Opał stemplowy 13 dol., gorszy 8 dol., za sążeń m³ loco brzeg Wilja lub taryfem Wilno.

WARSZAWA, 10. 11. Ceny posadzki dębowej za 1 metr kwadr. w tranzakcjach hurtowych (wagonowo) loco skład Warszawa, wzgl. franco wagon za towar I kl. 6,00 zł., — towar mieszany do 30% II kl. 5,50 zł. Konjunktury obecne są pomyślne, zapotrzebowanie towaru I kl. znaczne. Eksport opłaca się,

szczególnie do Francji i Belgji, to też ruch panuje duży, przewidywana zwyżka cen w miesiącach zimowych. (A.W.)

WIADOMOŚCI HANDLOWE ZAGRANICZNE.

PRZETWORY DRZEWNE.

N.-JORK, 6. 11. Cts za 1 galon (2,85 kg). Terpentyna 87,00.

SAVANNAH, 6. 11. Cts za 1 galon (2,85 kg). Terpentyna 80,00.

N.-JORK, 7. 11. Cts za 1 galon (2,85 kg). Terpentyna 87,00.

SAVANNAH, 7. 11. Cts za 1 galon (2,85 kg). Terpentyna 80,50. (AW.)

Przeciętne ceny uzyskane na drewno użytkowe na przetargach w lasach państwowych Niemiec.

Obwód rejencyjny	Nadleśnictwo	Dzień	Sposób sprzedaży	Gatunek	Dłużyce I ponad 2,0 M. m³	Dłużyce I ponad 2,0 M. za m³	Dłużyce II 1,01-2,00 M. m³	Dłużyce II 1,01-2,00 M. za m³	Drewno iglaste III 0,51-1,00 M. m³	Drewno iglaste III 0,51-1,00 M. za m³	Drewno iglaste IV do 0,5 cm M. m³	Drewno iglaste IV do 0,5 cm M. za m³	
Köslin	Treten	17/X	przetarg	sosna	—	—	45	21.00	135	18.00	87	14.00	
Hildesh.	Clausthal	25/X	„	świerk	106	29.20	952	28.30	1109	25.80	516	22.90	korowane
„	„	„	„	„	19	20.40	128	21.00	125	18.40	85	17.80	+
„	Dassel	25/X	„	„	31	28.82	196	27.85	1029	23.89	999	20.13	
Lüneburg	Göhrde	21/X	„	sosna	—	—	5	23.60	156	23.20	302	14.80	
„	„	„	„	jodła	—	—	17	29.00	22	22.60	20	16.40	
Braunsch.	Hasselfelde II	28/X	„	„	100	31.00	730	29.00	530	27.00	100	25.00	

Obwód rejencyjny	Nadleśnictwo	Dzień	Sposób sprzedaży	Gatunek A. B.	Drewno liściaste I pon. 60 cm M. m³	I za m³	II 50—59 M. m³	II za m³	III 40—49 M. m³	III za m³	IV 30—39 M. m³	IV za m³	V do 29 cm M. m³	V za m³
Lüneburg	Göhrde	24/X	przet.	dąb A	36	156.00	36	127.00	56	73.20	8	54.80	—	—
„	„	„	„	dąb B	41	83.90	45	67.80	112	55.60	—	—	—	—
Cassel	Raumburg	20/X	„	dąb	13	85.00	14	93.60	19	69.20	28	28.50	47	20.50

Obwód rejencyjny	Nadleśnictwo	Dzień	Sposób sprzedaży	Gatunek		Kopalniaki, Stemple w cienkim końcu 14/22	10/14	6/10 za m³	M.	w całej długości	
Allenstein	Guszianka	21/X	submisja	sosna	1629	—	—	—	—	10.30	korowane
Köslin	Treten	17/X	przetarg	„	424	8.00	7.00	—	—	9.00	„
Lüneburg	Bleckede	28/X	„	iglaste	373	—	—	—	—	12.50	

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

Handel i przemysł drzewny w Ziemi Wileńskiej

Ziemia Wileńska należy do najbardziej zaopatrzonych w materjał leśny części Polski. Wynika stąd, iż stanowi ona bodaj że największy rynek drzewny w Polsce. Rynek ten od szeregu lat aż do początków r. b. wykazywał coraz bardziej wzmagającą się ruchliwość i rozrost.

Jednocześnie z temi objawami uwidoczniał się szybki rozwój przemysłu drzewnego. Na całym obszarze Ziemi Wileńskiej i w jej centrum — Wilnie, powstawały co roku szeregi przedsiębiorstw. Dziś można ich naliczyć kilkadziesiąt. Z tej liczby na Wilno przypada około 15 dużych, przeważnie kilkugatrowych tartaków.

Przemysł tartaczny, tamowany przed wojną warunkami, uniemożliwiającemi mu produkcję materjału na eksport, z chwilą zmiany warunków musiał znaleźć ujście w odpowiednio intensywnym rozwoju. Z przemysłu, który skutkiem umów handlowych rosyjsko-niemieckich, dopuszczających eksport leśny z Wileńszczyzny drogami wodnemi do Kłajpedy jedynie w stanie nieobrobionym, pracował przed wojną wyłącznie na pokrycie zapotrzebowań lokalnych, wytworzył się przemysł, pracujący przedewszystkiem na eksport. O rozmiarach eksportu drzewnego Ziemi Wileńskiej świadczą dane, wskazujące iż w r. 1923 na ogólną ilość 39,000 tonn wszelkich artykułów, jakie wywiezione zostały z Wileńszczyzny zagranicę, około 36,000 tonn przypada na drzewo, z tej zaś ilości większość stanowi materjał przerobiony. Eksportowano przeważnie sosnę, osikę, papierówkę, tudzież deski.

Powyższy stan rzeczy trwał mniej więcej od początku r. b. Od tego czasu rozpoczął stopniowo rosnący zastój zarówno w handlu drzewnym, jak i przemyśle. Wpłynęło na to, poza przyczynami ogólnemi, jak zniżka cen na drzewo zagranicą, także i przyczyny lokalne. Do tych należą:

a) Wstrzymanie eksploatacji terenów leśnych zarówno prywatnych, jak i rządowych, wynikające z braku zapotrzebowań na rynku wewnętrznym i niemożności eksportowania zagranicę.

b) Wstrzymanie eksportu zagranicznego wobec wysokich taryf przewozowych, uniemożliwiających kalkulację. Wreszcie

c) ogólny dla przemysłu, a więc i drzewnego, brak kredytów i gotówki.

Eksport zagraniczny drzewa z Wileńszczyzny szedł przed wojną w trzech kierunkach: przez Libawę, przez Kłajpedę i przez Królewiec. Obecnie najkrótsza komunikacja z powyższymi portami, ze względów politycznych, nie jest do wykorzystania. Wilno ma jedną drogę dla swego eksportu — przez Gdańsk lub drogą okólną, przez Grajewo (na Królewiec). Zarówno jeden jak i drugi punkt wywozu, znajduje się w odległości od

Wilna tak znacznej (Gdańsk z górą 800 klm., Królewiec około 500 klm.), że mimo taryf ulgowych, jakie obowiązują przy wywozie przez Gdańsk, kalkulacja nie da się osięgnąć. Droga do Królewca przez Grajewo jest mimo mniejszej odległości tembardziej nie do wyzyskania, że tu ulgi taryfowe (z wyjątkiem taryfy zniżkowej dla wywozu papierówki) nie obowiązują.

Jeszcze drożej wypada eksport materjału drzewnego z Wileńszczyzny przez porty łotewskie (Libawa lub Ryga), gdyż tu przy obowiązujących taryfach przewozowych koszta transportu z Wilna do granicy (stacja Zemgalle) wynoszą tyle, ile przed wojną wynosiły koszta transportu z Wilna do portów. Jeżeli się weźmie pod uwagę znacznie wyższe od naszych taryfy przewozowe na Łotwie, łatwo zrozumieć, że droga przez porty łotewskie jest zamknięta.

W tych warunkach, gdy eksport musiał być wstrzymany, praca przemysłu drzewnego Wileńszczyzny musiała zostać ograniczoną do wykonania zapotrzebowań miejscowych. Ostatnio wobec wzmożonego ruchu w budownictwie wojskowem, zapotrzebowań tych było dość dużo.

Jako środki, zmierzające do zmiany obecnej sytuacji zastoju w handlu i przemyśle leśnym Wileńszczyzny, wśród sfer zainteresowanych handlowych i przemysłowych, wysuwane są następujące postulaty:

a) Ustanowienie specjalnych taryf ulgowych dla eksportu drzewnego Wileńszczyzny przy wywozie przez Gdańsk.

b) Objęcie ulgowemi taryfami eksportu skierowywanego do Królewca (przez Grajewo).

c) Stworzenie warunków umożliwiających korzystanie z portów łotewskich dla eksportu. (A.W.)

Instytut Eksportu Drewna.

Centrala informacyjna w Gdańsku.

Według formy jurystycznej Instytut ten jest spółką zapisaną, której członkami są jednostki, firmy, korporacje oraz urzędy. Zadania Instytutu eksportu drewna są następujące:

1. Udzielanie informacji i porady we wszelkich handlowo-prawnych i techniczno-prywatnych zagadnieniach eksportu drewna.

2. Związkom, korporacjom, urzędom gospodarczym i naukowym instytucjom stawia się do dyspozycji statystyczny, jak również wszelki inny materjał dotyczący ceł, taryf, przepisów, rozporządzeń i t. p.

3. Zasięganie informacji z zagranicy,

4. Referaty szczegółowe o eksporcie i imporcie drewna oraz o popycie, technicznych warunkach, położeniu na rynku i t. p.

5. Wydawnictwo odnośnych broszur, czasopism i specjalnych prac.

6. Udzielanie fachowej porady przy budowie i urządzaniu zakładów przeróbki drewna.

7. Wygłaszanie naukowych i praktyczno-technicznych odczytów, zwoływanie konferencyj celem nawiązania i utrzymywania przyjaznych stosunków między eksporterami i importerami w kraju i zagranicą.

8. Orjentacja w zagadnieniach kredytowych.

9. Udzielanie informacji o wszystkich technicznych nowościach z dziedziny racjonalnej gospodarki drzewnej.

Instytut Eksportu Drewna służy gospodarstwom leśnym, handlowi i przemysłowi drzewnemu wiedzy i pracy, uważać go zatem należy, jako centralę informacyjną, dla wszelkich zagadnień eksportu drewna.

Główne biura znajdują się narazie w lokalach Związku Przemysłowców Drzewnych na Pomorze i Gdańsk Eksporterów Drewna sp. z. Gdańsk Elizabethwale 9.

O wprowadzenie monopolu

zapałczanego na Węgrzech prowadzą się również pertraktacje z grupą amerykańsko-szwedzką, podobno tą samą, która pragnie przejąć monopol zapałek u nas. Osiem fabryk węgierskich (przeważnie z austrj. koncernu Solo) pokrywa w zupełności zapotrzebowanie wewnętrzne (ca 400 miljonów pudełek rocznie). Podatek od zapałek przynosi Skarbowi Państwa około 200 milj. koron złotych rocznie. Projekt wprowadzenia monopolu spotkał się z silnym sprzeciwem sfer zainteresowanych. (Merkury Polski).

„Kurjer Warszawski" omawiając sytuację jaka się obecnie wytworzyła w przemyśle chemicznym, notuje kilka ciekawych szczegółów o suchej destylacji drzewa, które poniżej podajemy. (Redakcja).

Drogą suchej destylacji drzew liściastych otrzymuje się alkohol metylowy, aceton, octan wapnia; drzew iglastych — terpentynę i kalafonję; w obu przypadkach, prócz tego węgiel i smołę drzewną (t. zw. dziegieć — przy destylacji drzewa bukowego). Zastosowanie tych związków jest wszechstronne. Alkohol metylowy czyli spirytus drzewny służy jako rozpuszczalnik dla lakierów i pokostów, środek skażający dla spirytusu, materjał wyjściowy do fabrykacji formaliny, oraz ważny surowiec dla przemysłu sentetyczno-organicznego, jest artykułem eskportowym z Polski. Z octanu wapnia produkuje się kwas octowy. Aceteon ma zastosowanie w syntezie kauczuku i żelatynowaniu bawełny strzelniczej; prócz tego jest jednym z najważniejszych rozpuszczalników, zwłaszcza dla t. zw. „cellonów". Są to niepalne lakiery, odporne na działanie wody i olejów, stosowane w szerokim zakresie do powlekania płatów aeroplanowych. Terpentyna stanowi jeden z najważniejszych naszych artykułów eksportowych; jest doskonałym rozpuszczalnikiem dla żywicy, od niedawna znalazła zastosowanie przy syntezie kamfory.

To też przemysł suchej destylacji drzewa ma przed sobą szerokie horyzonty rozwojowe, zwłaszcza, że posiadamy największą w Europie aparaturę, ustawioną w Hajnówce w puszczy Białowieskiej.

Mimo jednak czynników powyższych i wielkich bogactw leśnych, rzeczony przemysł będzie rozwijał się i potężniał w Polsce tylko wtedy, gdy właściwe sfery rządowe, doceniając jego znaczenie, zrozumieją konieczność jaknajwydatniejszego popierania tej dziedziny wytwórczości.

Oddawna już w świecie naukowym panowało przekonanie, że drogą stosunkowo prostych teoretycznie operacji, otrzymać można z acetylenu alkohol metylowy i dalsze jego pochodne. Techniczne jednak rozwiązanie tego problemu napotykało wciąż na nieprzezwyciężone trudności. W ostatnich dopiero miesiącach udało się chemikom niemieckim sposobem, dotychczas w szczegółach nam nieznanym, przeprowadzić syntezę alkoholu metylowego w skali przemysłowej. Tą drogą otrzymuje się produkt przedniej jakości, znacznie tańszy od spirytusu drzewnego, powstającego przy procesie suchej destylacji drzewa. To też rodzimy nasz przemysł brać musi poważnie pod uwagę moment powyższy.

Wobec groźnego konkurenta niemieckiego, sucha destylacja drzewa ostać się może w Polsce jedynie w przypadku poparcia tej gałęzi przemysłu przez państwo, dla którego, choćby tylko z uwagi na konieczność posiadania własnego acetonu i formaliny, jest on „conditio sine qua non" bezpieczeństwa wojskowego. Formułka biurokratyczna ustąpić tu musi miejsca życiowemu ujęciu sprawy, gdyż w sytuacji, jaka zarysowała się obecnie, przemysł, oparty o nasze bogactwa naturalne i niezbędny zarówno z gospodarczego jak poli-

tycznego punktu widzenia skarłowacieje, jeśli nie będzie poparty przez odpowiednie poczynania rządowe.

Myśl wzniesienia fabryki, wytwarzającej omawiane produkty drogą syntetyczną, jest w warunkach dzisiejszych zgoła nierealna. Nietylko dlatego, że nie posiadamy w kraju odpowiednich kapitałów (pierwszorzędnego znaczenia sprawa azotowa w Polsce nie doczekała się dotychczas rozwiązania z tych właśnie względów), lecz również z racji zazdrosnego, a skutecznego strzeżenia istoty wynalazku przez wytwórnie niemieckie.

Musimy przeto troskliwie pielęgnować własne placówki przemysłowe, aby nie zginęły one bezpowrotnie. Inicjatywa rządowa ma tu specjalnie wdzięczne pole do działania.

Racjonalne prowadzenie jakiegokolwiek przemysłu wymaga utrzymywania stale pewnego zapasu surowców. Jest to szczególniej niezbędne w omawianej produkcji, bowiem drzewo przed włożeniem do komory destylacyjnej musi w ciągu kilku miesięcy pozostawać na placu. Wzgląd ten wytwarza konieczność przechowywania w fabryce większego zapasu surowców, co w obecnej sytuacji finansowej przemysłu jest nie do pomyślenia, jeśli tylko nie przyjdzie tu pomoc kredytowa największego właściciela lasów, jakim jest rząd.

Inż. T. Zamoyski.

Sprawy finansowe.

Wprowadzenie bilonu srebrnego. Ministerstwo Skarbu opracowało rozporządzenie o wycofanie papierowego bilonu zdawkowego Banku Polskiego, opiewającego na sumę 1 zł. na bilon srebrny. Wedle rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, od dnia 1 listopada nastąpiła wymiana papieru na srebro i trwać będzie do dnia 31 stycznia 1925 r. Po 31 stycznia 1925 r. papier nie może już być w obiegu.

Zakaz przywozu drzewa do Szwajcarji.

Na skutek starań interesantów szwajcarskich rząd federalny cofnął z dn. 17 października ogólne pozwolenie na przywóz budulca i drzewa użytkowego. Na przywóz odnośnych gatunków wymagane jest zatem w każdym poszczególnym wypadku specjalne zezwolenie. Rozporządzenie to, równające się w praktyce zupełnemu zakazowi, wymierzone jest w pierwszym rzędzie przeciw krajom, konkurującym po niższych, częstokroć nawet znacznie niższych cenach niż szwajcarskie (Niemcy, Czechosłowacja).

Pisma nadesłane do Redakcji.

W ostatnich dniach ukazał się 3 nr. „Szwedzkiego Przeglądu Ekonomicznego“ (Revue Economique de Suède) ogłoszony przez Min. Spraw Zagr. w Stokholmie. Numer ten zawiera ogólny przegląd życia ekonomicznego Szwecji za kilka ostatnich miesięcy, oraz specjalne rozważania o przemyśle i eksporcie. Artykuły zaopatrzone są w tabele dokładnie ilustrujące rozwój życia ekonomicznego ostatnich lat.

RUCH w TOWARZYSTWACH.

Protokół

walnego zebrania Koła Śmigielskiego Związku Zaw. Leśników w Rzeczyposp. Polskiej z dnia 6 lipca 1924.

Obecnych 12 członków.

Porządek obrad następujący:

1. Zagajenie zebrania przez kol. Przewodniczącego.
2. Referat w sprawie uprzemysłowienia lasów państwowych wygłosił kol. Przewodniczący.
3. Odczyt o sówce chojnówce wygłosił kol. Przewodniczący.
4. Odczytanie protokółu z ostatniego zebrania przez kol. sekretarza.
5. Przyjmowanie składek miesięcznych — zapisywanie nowych członków; jako nowy członek wpisał się kol. Dudziński Franciszek, strażnik leśny z państw. leśnictwa Chowyń powiat Kościan. Kol. skarbnik proponuje wybór mężów zaufania do ściągania składek miesięcznych — a to dlatego, że koło obejmuje dwa powiaty, a wielu członków ma bardzo niewygodną komunikację. Zebrania odbywają się w miarę potrzeby, a składki miesięczne winne regularnie być wpłacone. Jako mężów zaufania wybrano kolegów Poprawskiego, Kara-Nandzika.
6. Wybór nowego Zarządu — zastępcę Przewodniczącego, jednogłośnie wybrano dotychczasowy Zarząd, na zastępcę zaś Przewodniczącego kol. Krystka z Kotusza.
7. Wycieczka. Koło postanowiło urządzić wycieczkę naukową do lasów nadleśnictwa państw. Leszno, gdzie grasowała sówka chojnówka i to na dzień 20 lipca 1924. Przy tej sposobności urządza koło strzelanie o nagrody.
8. Zakończenie. Kol. Przewodniczący prosi członków o liczne przybycie na wycieczkę, poczem zebranie zamyka.

Śmigiel, dnia 6 lipca 1924.

Sekretarz, Nandzik. Przewodniczący, Kaźmierczak.

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku drzewnego Józef Ziółkowski, — za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Bartz.

Województwo Poznańskie.

Nadl. Państw. Potrzebowice, p. Wieleń, powiat czarnkowski

sprzeda w drodze pisemnej submisji drewno sosnowe budulcowe i kopalniaki w dłużycach z cięć z r. gosp. 1924.

Nr. losu	Leśnictwo	Rodzaj drewna	Sztuk	Klasa I	Klasa II	Klasa III	Klasa IV	Razem m³	Odległość od stacji kolejowej
				m³					
1	Rosko	budulec sos.	580	—	—	21,24	154,42	175,66	Rosko ca 4 klm.
2	Mężyk	„	258	—	—	33,97	71,13	105,10	Miały ca 4 klm.
3	Bielsko	„	584	—	12,15	104,57	142,34	259,06	„ ca 3 klm.
4	Marylec	„	764	20,57	36,75	152,34	197,19	406,85	„ co 4 klm.
5	Osina	„	1313	—	17,11	164,73	313,10	494,94	Dr. Młyn ca 3½ klm.
6	Rosko	kopal. sos.	1123	—	—	—	—	140,32	Rosko ca 4 klm.
7	Mężyk	„	2050	—	—	—	—	313,56	Miały ca 4 klm.
8	Bielsko	„	4081	—	—	—	—	625,69	„ ca 3 klm.
9	Miały	„	684	—	—	—	—	189,87	„ ca 1 klm.
10	Marylec	„	1729	—	—	—	—	360,13	„ ca 3 klm.
11	Potrzebowice	„	611	—	—	—	—	106,70	Wieleń ca 2 klm. Miały ca 4½ klm.
12	Osina	„	7212	—	—	—	--	1127,01	Dr. Młyn ca 3½ klm.

Oferty w zalakowanych kopertach, zaopatrzone znaczkiem stemplowym w wysokości 2 złote nadesłać należy do biura nadleśnictwa do dnia 28 listopada 1924 r. do godziny 11 przed południem. Otwarcie ofert nastąpi tegoż dnia o godzinie 12 w południe.

Oferty zawierać powinne cenę za 1 m³ w cyfrach i słowach w złotych i dziesiątkach złotego i oświadczenie oferenta, że warunki sprzedaży są mu znane, którym bez zastrzeżeń się poddaje. Warunki płatności i kredytowanie będą ogłoszone przy otwarciu ofert, firmy zagraniczne mogą brać udział w submisji, o ile zapłacą całkowitą sumę. — Nabywca drewna ponosi koszta korowania.

Nadleśnictwo nie odpowiada za jakość drewna, również zastrzega sobie pewne różnice w podanej masie.

Kupno zatwierdza Dyrekcja lasów państwowych w Poznaniu. 1180

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań, ulica Wielkie Garbary nr. 20.